

ارتقای ایمنی و بهداشت کار

تهیه و تدوین : مهندس غلامحسین حسینی

باسمه تعالی»

«اللهم صل علی محمد و آل محمد و عجل فرجه»

فصل اول

کلیات:

کارگاه آموزشی با عنوان «ارتقاء ایمنی و بهداشت کار» به مدت ۴ روز و از تاریخ پنجم لغایت نهم آذر ماه سال ۱۳۸۶ و به میزبانی سازمان بین‌المللی کار (I.L.O) در شهر داکا، پایتخت بنگلادش برگزار گردید.

در این کارگاه آموزشی علاوه بر کشور جمهوری اسلامی ایران از کشورهای هند، پاکستان، بنگلادش، سریلانکا و نپال نیز نمایندگان جهت شرکت در این کارگاه آموزشی حضور داشتند.

در این کارگاه آموزشی که هدف اصلی آن ارتقاء ایمنی و بهداشت در محیط کار بود، از هر کشور سه نماینده و از بخش‌های وزارت کار و امور اجتماعی، نماینده انجمن‌های کارگری و نیز نماینده انجمن‌های کارفرمایی حضور داشتند که از ایران نیز علاوه بر اینجانب (نماینده وزارت کار و امور اجتماعی)، آقایان حمزه‌ای (معاون امور بین‌الملل خانه کارگر) و نیز دکتر غنایی (پزشک متخصص طب کار) نیز به عنوان نمایندگان خانه کارگر و انجمن کارفرمایان ایران حضور داشتند.

هدف اصلی سازمان بین‌المللی کار از برگزاری این کارگاه آموزشی چهار روزه، ارتقاء ایمنی و بهداشت کار از طریق طراحی و اجرای یک برنامه OSH¹ (ایمنی و بهداشت کار) ملی و در قالب همکاری سه جانبه میان دولت، نماینده کارگران و نماینده انجمن‌های کارفرمایان بود. در اولین روز این کارگاه آموزشی مراسم افتتاحیه با حضور مدیر کل روابط کار وزارت کار کشور بنگلادش، مدیر کل بازرسی کار این کشور، نماینده دایم ILO در کشور بنگلادش، سه نفر از اساتید مدعو ILO و نیز شرکت‌کنندگان در این کارگاه آموزشی از کشورهای ذکر شده برگزار گردید.

مدیر کل بازرسی کار کشور بنگلادش در ابتدای مراسم، ضمن عرض خیر مقدم به مدعوین این کارگاه آموزشی و نیز اظهار خوشبختی از برگزاری این کارگاه آموزشی در کشور بنگلادش به نقش جایگاه ایمنی و بهداشت کار در توسعه و ارتقاء محیط‌های کار از طریق افزایش و ارتقاء فرهنگ کار اشاره نموده و اظهار داشتند که همکاری‌های علمی و فنی میان این کشور و سازمان بین‌المللی کار در دو سال گذشته باعث ارتقاء چشمگیر برنامه‌های OSH ملی گردیده که مهم‌ترین اثربخشی آن کاهش میزان تلفات و صدمات ناشی از کار طی دو سال اخیر در این کشور بوده است.

در ادامه این کارگاه آموزشی خانم کریستیانسن، نماینده دایم سازمان بین‌المللی کار در کشور بنگلادش نیز ضمن اظهار خوشامدگویی به مدعوین این مراسم و نیز تشکر از همکاری کشورهای شرکت‌کننده در این کارگاه آموزشی، اظهار امیدواری نمودند که همکاری علمی و فنی میان کشورهای عضو و سازمان بین‌المللی کار از طریق حضور نمایندگان عضو در این کارگاه‌های آموزشی، الحاق به کنوانسیون‌های مرتبط با ایمنی و

¹ 1- Occupational safety and health

بهداشت کار ILO و تبادل اطلاعات علمی و فنی در زمینه ایمنی و بهداشت کار میان کشورهای عضو، باعث ارتقاء سطح ایمنی و بهداشت کار و در نهایت ارتقاء فرهنگ ایمنی کار در کشورهای عضو سازمان بین‌المللی کار گردد.

در بخش بعدی این همایش به هر یک از کشورهای شرکت‌کننده، ۱۰ دقیقه زمان اختصاص داده شد تا گزارشی از وضعیت ایمنی و بهداشت کار متبوع خود را به صورت یک برنامه Power point و در قالب ۱۲ اسلاید ارائه نمایند. در این بخش اینجانب به مدت ۱۰ دقیقه گزارش خود را در قالب عناوین ذیل جهت شرکت‌کنندگان در این کارگاه آموزشی ارائه نمودم:

وضعیت ایمنی و بهداشت کار کشور، آمار حوادث و بیماری‌های ناشی از کار در کشور، قانون کار، آیین‌نامه‌های ایمنی و بهداشت کار معرفی وزارتخانه‌ها و سازمان‌های مرتبط با ایمنی و بهداشت کار، معرفی مرکز تحقیقات و تعلیمات حفاظت و بهداشت کار (اهداف و وظایف، برنامه‌های جاری، فوق‌العاده و راهبردی)، معرفی مراکز جدید تحقیقاتی ایمنی و بهداشت کار در کشور، نمایش فیلم معرفی این مرکز به زبان انگلیسی و توزیع بروشور و تقویم آموزشی جهت شرکت‌کنندگان در این کارگاه آموزشی.

در ادامه این کارگاه آموزشی سه نفر از مدرسان مدعو ILO از کشورهای ژاپن، اسپانیا و هند، مقاله آموزشی تحت عنوان برنامه‌های OSH ملی را ارائه نمودند که چکیده‌ای از مقاله ارائه شده مذکور در ادامه این گزارش ارائه می‌گردد.

در فصل دوم این گزارش برخی نکات کلی را در مورد OSH بیانگر می‌دارد و بخش‌های بعدی ساختار اصلی، نحوه اجرای دقیق برنامه‌های OSH ملی و پیشنهادات لازم ارائه می‌گردد.

فصل دوم

کار شایسته – کار ایمن

همانگونه که در مقدمه قانون اساسی ILO بیان شده است، حمایت از کارگران در برابر حوادث و بیماری ناشی از کار، به عنوان موضوعی مهم برای ILO از سال ۱۹۱۹ مطرح شده است. سه توصیه از شش توصیه ذکر شده ILO، به طور مستقیم مرتبط با ایمنی و بهداشت کار^۱ (OSH) می‌باشند همانگونه که مدیر عامل ILO، (جون سوموویا^۲) بارها بیان داشته است که: کار شایسته باید کاری ایمن باشد و (ILO) راهی بس دراز در پیش رو دارد تا به این هدف دست یابد.

بر اساس اطلاعات به دست آمده از منابع مختلف، ILO میزان تلفات ناشی از صدمات و بیماری‌های ناشی از کار را در سرتاسر جهان حدود ۲ میلیون نفر در سال تخمین می‌زند. در حالیکه میزان چنین آماري در بیشتر کشورهای صنعتی با روند کندی کاهش می‌یابد، اما در کشورهای در حال توسعه متأسفانه این اعداد رو به افزایش است. برآورد می‌گردد که میزان کلی حوادث سالانه مهلك و غیر مهلك حدود ۲۷۰ میلیون نفر بوده که علاوه بر آن در حدود ۱۶۰ میلیون کارگر نیز از بیماری‌های ناشی از کار رنج می‌برند. تخمین زده می‌شود که هزینه‌های اقتصادی مربوط به غرامت دهی، زمان کاری از دست رفته، گسیختگی تولید، آموزش، هزینه‌های پزشکی و موارد دیگر به طور طبیعی مقداری برابر با ۴ درصد تولید ناخالص ملی سالیانه کشورها را داشته باشد.

¹ Occupational safety and health

² Juan Somavia

از جمله نگرانی های فعلی آن است که جهانی سازی اقتصاد می تواند برخی از عوامل مربوط به اتفاقات و بهداشت ناسالم در محل کار را تشدید نماید. عوامل مرتبط با جهانی سازی مانند تسریع و آزاد شدن تجارت جهانی و گسترش فن آوری جدید انواع جدیدی از ساختار کاری را ایجاد می کنند و بدین وسیله الگوهای جدیدی در مورد قرار گیری در معرض ریسک های حوادث و بیماری های ناشی از کار را نشان می دهند. برخی از مناطق جهان به طور آشکارا از فرصت های بیشتر و مکان های کاری جدید و بهتری سود می برند. در واقع، جهانی سازی می تواند فشاری را برای بهبود ایمنی و بهداشت ایجاد نماید. با این حال، برخی از مناطق دیگر جهان از نتایج منفی آن آگاه هستند.

تکامل کار ILO در وضعیت استاندارد در مورد OSH قبلا به طور قابل توجهی در مورد اصول اساسی انجام شده است. این تکامل را می توان در حرکت به سوی پیشگیری از حوادث و بیماری های ناشی از کار مشاهده کرد.

سازمان بین المللی کار کنوانسیون را برای سیاست های ملی و همچنین سیاست های مربوط به بنگاه های کشورهای عضو ارایه نمود.

هدف از این کنوانسیون (شماره ۱۵۵)، حرکت کشورهای عضو به سمت ایجاد سیستم های مدیریتی OSH می باشد. این کنوانسیون اولییتی را برای فرموله کردن، اجرا و بررسی دوره ای سیاست های ملی فراهم می آورد تا از حوادث و بیماری های ناشی از کار پیشگیری نماید و علل خطرات مربوطه در محیط کاری را به حداقل برساند.

به علت تغییراتی که ممکن است در سیاست های به کار گیری قوانین OSH وجود داشته باشد، ضروری است استانداردهای بین المللی وجود داشته باشد که قابلیت انعطاف پذیری برای تغییر را داشته باشند و بررسی دوره ای از سیاست ملی و همچنین معیارهای پذیرفته

شده در سطح ملی را در پرتو پیشرفت فنی کنونی و پیشرفت در دانش علمی فراهم آورند. اساس کنوانسیون بیان می دارد که وضعیت مربوط به OSH و محیط کاری باید در فواصل زمانی مناسبی به طور کلی یا در رابطه با حوزه های خاص با شناسایی مشکلات عمده بررسی شود.

به طور خلاصه، می توان گفت که سیستم های مدیریتی هدف OSH شامل تمرکز بر روی ایمنی صنایع، ایمنی و بهداشت محل کار، حمایت، پیشگیری و ارزیابی ریسک ها می باشد. استانداردهای مدرن نه تنها مسئولیت های کلی را برای ایمنی و بهداشت کار بیانگر می شوند بلکه نقش ها، حقوق، مسئولیت ها و حوزه های مربوطه را برای همکاری بین کارمندان، کارگران و نماینده های آن ها مد نظر قرار می دهند.

یکی از موضوعات کلیدی نیاز برای افزایش آگاهی کلی از اهمیت OSH می باشد. همچنین نیاز به تعهد سیاسی بالایی برای اجرای سودمند سیستم های OSH ملی وجود دارد. تلاش برای فائق آمدن بر مشکلات OSH چه در سطح ملی و چه در سطح بین المللی اغلب از همدیگر تفکیک می شوند و در نتیجه این دو به هم وابسته نیستند. بنابراین می بایست یکپارچگی کاری OSH در سطوح بین المللی، ملی و شرکتی و به کار گیری همه مشارکت کننده های اجتماعی و حفظ مکانیسم هایی برای بهبود پیوسته سیستم های OSH ملی وجود داشته باشد.

به طور کلی می توان گفت که هدف اصلی OSH ملی، ساخت و نگهداری فرهنگ ایمنی و بهداشت پیشگیری کننده ملی و معرفی روش سیستم ها برای مدیریت OSH می باشد. OSH ملی باید روش سیستم ها را برای مدیریت OSH در سطح بنگاه ها ایجاد کند که

اخیراً در خط مشی‌های ILO در مورد سیستم‌های مدیریت بهداشت و ایمنی کار توسعه یافته است.

در حالیکه تک تک کشورهای عضو ILO، استراتژی‌های ملی خود را به شیوه‌های مختلفی بیان می‌دارند، با این حال دارای روند مشترکی هستند. این موضوع پذیرشی را نشان می‌دهد که بهبودی در OSH نیاز به دخالت دادن کل جامعه دارد. همه ملاحظات ایمنی و بهداشتی تحت تاثیر عقاید، ارزش‌ها، گرایش‌ها و رفتار عموماً مشترکی است که ممکن است کاملاً تحت تاثیر فرهنگ ملی نیز باشند.

در مفهوم کاری، روش توسعه یک فرهنگ ایمنی- یک روند دینامیک و پیشرونده- مشترک با روش مورد نیاز برای توسعه مؤثر یک سازمان می‌باشد. مدیریت مدیر ارشد سازمان بسیار مهم می‌باشد.

فصل سوم

پایه های یک استراتژی جهانی برای ایمنی و بهداشت کار

سازمان بین المللی کار اذعان می دارد که ایجاد و حفظ یک فرهنگ ایمنی و بهداشت پیشگیری ملی و معرفی یک روش سیستمی برای مدیریت OSH در سطح ملی از جمله پایه های اصولی یک استراتژی OSH جهانی محسوب می شوند.

تاکید عمده مفاهیم OSH ملی بر روی توسعه و پذیرش روش ها و ابزار می باشد نه جزئیات آن.

در ذیل به بررسی فرهنگ ایمنی و بهداشت پیشگیری ملی و نیز روش سیستمی برای مدیریت OSH در سطح ملی می پردازیم:

الف- فرهنگ ایمنی

اولین مفهوم پایه ای مرتبط با OSH ملی را می توان "فرهنگ ایمنی و بهداشت پیشگیری ملی"¹ نامید.

یک فرهنگ ایمنی و بهداشت پیشگیری ملی، فرهنگی است که حقوق محیط کاری ایمن و سالم در همه سطوح آن مشخص است و دولت ها، کارمندان و کارگران فعالانه در تضمین محیط کاری سالم و ایمن از طریق سیستمی از حقوق مشخص، مسئولیت ها و در جایی که اصل پیشگیری مطابق با بالاترین اولویت ها است، سهیم باشند. ایجاد و حفظ فرهنگ ایمنی و بهداشت پیشگیری کننده ملی نیاز به کاربرد ابزار موجود برای افزایش آگاهی عمومی، دانش و درک مفاهیم خطرات و چگونگی پیشگیری و کنترل آن ها را دارد.

¹ National preventive safety and health culture

بنابراین چنین فرهنگ ایمنی دارای چندین بخش است که پیشگیری از جمله بخش‌های کلیدی آن محسوب می‌شود.

عبارات "فرهنگ ایمنی" و "فرهنگ پیشگیری" و متغیرهای دیگر همگی در بیشتر کشورها به عنوان جنبه مهم ارتقای OSH استفاده شده‌اند. عبارات مختلف مفاهیم مشابهی را می‌رسانند، اگرچه روی جنبه‌های مختلف این مفهوم تاکید می‌کنند. مفهوم "فرهنگ ایمنی" نیز به دنبال گزارش آژانس انرژی اتمی (IAEA) بعد از حادثه چرنوبیل بیان شد.

از آن پس تعدادی از سازمان‌ها و محققان این مفهوم را با کاربرد گسترده‌تر صنایع غیر هسته‌ای و مرتبط کردن آن با نیاز برای روش‌های پیشگیری‌کننده با OSH و جنبه‌های انسانی و رفتاری مدیریت OSH موثر توسعه دادند. چندین تحقیق و گزارش اخیر در مورد حوادث عمده، مانند تحقیق در زمینه حادثه شاتل فضایی کلمبیا^۲ نیز نقاط ضعف‌ها را در زمینه فرهنگ ایمنی و موضوع اساسی در هنگام تلاش برای بنا نهادن علل حوادث در نظر گرفته‌اند.

در سال ۱۹۹۱، (IAEA) بیان داشت که یک فرهنگ ایمنی "مجموعه ویژگی‌ها و خصیصه‌های مهم در سازمان بودند که مدیران آن‌ها را به صورت یک اولویت برجسته و مهم بنا نهاده‌اند. موضوع ایمنی کارخانه هسته‌ای به علت اهمیتی که داشتند مورد توجه خاصی قرار گرفت. مطابق تعریف کمیسیون ایمنی و بهداشت انگلستان در ۱۹۹۳، "فرهنگ ایمنی یک سازمان حاصل ارزش‌های گروهی و فردی، گرایش‌ها، ادراک‌ها، شایستگی‌ها و الگوهای رفتاری می‌باشد که میزان تعهد و کارآیی یک مدیریت ایمنی و سلامتی سازمان را

¹ Atomic Energy Agency

² Columbia Space Shuttle

مشخص می سازند". چندین تعریف دیگر از فرهنگ ایمنی نیز ذکر شده اند که به گرایش ها، عقاید، ادراک ها و رفتارهای یک موسسه یا به طور کلی جامعه اشاره دارند. به عنوان مثال، مقاله اخیری که توسط دولت نیوزیلند منتشر شد، "فرهنگ ایمنی مثبت را به عنوان مجموعه مشترکی از عقاید، گرایش ها، ارزش ها و شیوه های رفتاری مشخص می سازد که از پیشگیری صدمه حمایت می کنند."

اگرچه تعاریف متفاوت هستند، اما یک استدال کلی وجود دارد و آن این است که فرهنگ ایمنی مثبت مستلزم رهبری قدرتمند و تعهد اصولی برای "اخلاق ایمنی"^۱ می باشد و روابط و مشاوره هایی را با کل نیروی کاری و مشارکت فعال آن ها در پیشگیری از حوادث و بیماری های ناشی از کار در بر می گیرد. گرایش ها و رفتارهای آگاهانه-ایمنی^۲ نیز از جمله اصول کلیدی در همه سطوح یک شرکت یا موسسه تجاری به شمار می روند.

مشخص می شود که یک فرهنگ ایمنی یک فرمول تجویزی نیست، بلکه روشی است که مجموعه مشترکی از مشخصات و عملکردها را مد نظر قرار می دهد. موارد ذیل از جمله نیازهای ایجاد یک فرهنگ ایمنی می باشد:

۱- مدیریت قوی و تعهد تمامی افراد در مورد رعایت استانداردهای OSH.

۲- رعایت دقیق تمامی توافقات مرتبط با OSH در کل کشور.

۳- آموزش و هدایت کلیه کارکنان و پرسنل در خصوص OSH.

در کل می توان خاطر نشان کرد که توسعه فرهنگ ایمنی چه در سطح شرکتی و چه در سطح ملی روندی پویا و پیشرونده است که با گذشت زمان تکامل می یابد. تلاش توافقی و

¹ Safety ethic

² Safety conscious

پیوسته‌ای برای بهبود وجود دارد که تجربیات مشترک مسیرهای مختلف را برای پیشرفت هموار می‌کند.

ب- یک روش سیستم های مدیریتی

پایه و اساس اصلی دیگر برای استراتژی جهانی OSH، کاربرد یک روش سیستم های مدیریتی¹ برای OSH در سطح ملی می باشد. کاربرد روش سیستم های مدیریتی در سطح ملی و نیز در سطح شرکتی (بنگاه اقتصادی) مطرح می‌باشد. به طور مختصر می‌توان اذعان نمود که اجرای یک برنامه OSH ملی نیازمند طراحی، مدیریت و اجرای یک سیستم مدیریت OSH می‌باشد.

این خط مشی ها به طور موفق در سطح شرکتی به کار رفته اند. در بخش زیر، تلاشی برای توصیف مدلی برای روش سیستم های مدیریت برای OSH در سطح ملی انجام گردیده است.

¹ Management systems approach

فصل چهارم:

برنامه های OSH ملی

یک عنصر کلیدی در عملی کردن روش سیستم های مدیریتی¹ در سطح ملی، فرمولاسیون و توسعه برنامه های OSH ملی است. این برنامه ها برنامه های استراتژیک محدود شده زمانی هستند (که پنج سال به طول می انجامند) و بر روی اولویت های ملی خاصی برای OSH بر مبنای آنالیز شرایط متمرکز می شوند که باید ترجیحا به صورت طرح های OSH ملی خلاصه شوند. هر برنامه OSH ملی براساس هماهنگی و توافق میان دولت، کارفرمایان و کارگران توسعه داده شده و توسط بالاترین مقامات دولتی مرتبط پشتیبانی می گردد.

اجرای یک برنامه OSH ملی می بایست برخی از مراحل منطقی ذیل را شامل گردد:

- توافق ملی سه جانبه برای بنیاد یک برنامه OSH ملی؛ (دولت، کارگر، کارفرما)
- ایجاد مکانیسم های هماهنگی برای بسط و اجرای برنامه؛
- آماده سازی طرح OSH ملی؛
- آنالیز و شناسایی نقاط قوت و ضعف در سیستم OSH کشور، با استفاده از طرح OSH ملی؛
- شناسایی اولویت های عملکرد ملی برای بهبود OSH؛
- توسعه طرح های عملی در یک برنامه OSH ملی طبق اولویت های توافق شده؛
- شروع و اجرای برنامه OSH ملی با هماهنگی و تایید عالی ترین مقامات ملی مرتبط (زیرا اطمینان حاصل گردد که OSH در دستور جلسه های ملی در سطح بالایی قرار دارد)؛
- بنا نهادن مکانیسم های تقویتی برای بررسی، بروز رسانی داده ها و بهبودی های پیوسته و سودمند؛

¹ Management systems approach

طرح های OSH ملی

هنگامی که دولت، کارفرما و کارگر توافق می نمایند تا برنامه OSH ملی را فرموله کنند، مرحله فنی اولیه، انجام بررسی وضعیت OSH ملی می باشد. به منظور انجام این بررسی به صورت سیستماتیک، آماده سازی یک طرح OSH ملی پیشنهاد می شود. یک طرح OSH ملی همچنین بررسی سیستماتیک پیشرفت ها را در سیستم ها و برنامه های OSH ملی آسان می سازد.

یک طرح OSH ملی می بایست:

- با همکاری و هماهنگی دولت، کارگر و کارفرما آماده سازی گردد.
- شامل تمام پارامترهایی باشد که بر مدیریت برجسته OSH در سطوح ملی و شرکتی تاثیرگذار باشد، و شامل چارچوب قانونگذاری موجود، مکانیسم و فرا ساختارهای تثبیت و اجرا، توزیع مکان کاری، منابع مالی و انسانی اختصاص یافته OSH و انگیزه های OSH در سطح شرکتی باشد؛
- اطلاعات عملی در زمینه فعالیت های پیشرونده در سطح کشوری فراهم آورد (مانند فعالیت های مربوط به انجام توافقات بین المللی، پروژه های فنی طراحی شده)؛
- کشور را قادر سازد تا نیازها را برای توسعه بعدی زیرساختار فنی مربوط به مدیریت برجسته OSH ملی شناسایی کنند؛
- ابزاری برای هماهنگی در میان همه طرفین مرتبط با OSH را فراهم آورد. روند آماده سازی خود طرح می تواند به عنوان نقطه شروعی برای مختصات بهبود یافته به کار رود و باید ارتباطات و درک بهبود یافته مسائل بالقوه و فعالیت هایی که در کشور انجام می گیرند، به کار رود؛

قرار دادن OSH در دستور جلسه سیاست‌های ملی

چالش عمده هر کشور، قرار دادن OSH در دستور کار جلسه سیاست‌های ملی می باشد. نتایج مرتبط با پذیرش برنامه های OSH ملی به عنوان وسیله ای برای حل این مشکل می باشد که بیان می دارد که "تایید و اجرای یک برنامه OSH ملی توسط بالاترین شخصیت ملی مانند رئیس دولت، حکومت و پارلمان دارای تاثیر قابل توجهی روی ظرفیت‌های OSH ملی و بسیج منابع ملی و بین المللی دارد".

هماهنگی و وابستگی فنی ILO با برنامه های OSH ملی

همکاری و هماهنگی دقیق فنی، علمی و مالی میان ILO و کشورهای عضو، از مهم‌ترین پارامترها در اجرای برنامه‌های OSH ملی می باشد. در حالیکه انجام برنامه های OSH ملی معیار خوبی برای فراهم آوردن پشتیبانی فنی و مالی محسوب می شود، بیشتر کشورهای در حال توسعه علی الخصوص کشور ما ایران، نیاز به پشتیبانی فنی در فرموله کردن برنامه OSH ملی دارند. بنابراین، فرموله کردن یک برنامه OSH ملی می تواند حوزه‌ای برای همکاری فنی ILO با برنامه کشور ما محسوب شود به شرط آنکه تعهد سه جانبه برای OSH در کشور ما وجود داشته باشد.

سیستم های OSH ملی

سیستم های OSH ملی زیرساختارهایی در حوزه OSH هستند که چارچوب اصلی را برای اجرای برنامه های OSH ملی فراهم می آورند. در عوض، یکی از اهداف اصلی برنامه‌های OSH ملی باید تقویت سیستم های OSH ملی باشد.

تنها قانونگذاری OSH و اتخاذ ترتیب هایی برای تحکیم آن توسط یک مقام ذی صلاح کافی نیست. در حالیکه همکاری، بازرسی و تحکیم سه جانبه هنوز از جمله بخش های اصولی هر سیستم OSH ملی محسوب می شوند، نیاز است عناصر دیگر سیستمی که عملکردهای ویژه ای را تحت پوشش دارد توسعه داده شود. برای مثال، بیشتر کارفرمایان، خصوصاً آنهایی که از شرکت های کوچک هستند نیاز به حمایت های مختلفی مطابق با قانونگذاری دارند، همانند فراهم آوردن آموزش OSH برای کارگرانی که مواد سمی را حمل می کنند، انجام بازرسی های فنی داروهای خطرناک و انجام نظارت پزشکی. نیاز است پشتیبانی و خدمات بیشتری برای ارتقای عملکرد مناسب در زمینه بیشتر جنبه های دیگر OSH که خارج از حیطه قانونی می باشد، انجام گیرد. اگرچه سیستم های OSH ملی می توانند از کشوری تا کشور دیگر متفاوت باشند، در عین حال باید عناصر گوناگونی را به طور مشترک داشته باشند.

مکانیسم یا ساختار مشاوره سه جانبه

بخش مهمی در هر سیستم OSH ملی، مکانیسم یا ساختار ملی است که شامل مقامات شایسته دولتی و اکثر سازمان های نماینده کارفرمایان و کارگران برای مشاوره، هماهنگی و همکاری موضوعات OSH کلیدی می باشند. چنین همکاری سه جانبه ای پیش نیاز یافتن شیوه های عملی برای متخصصین OSH، می باشند.

اگرچه یک وزیر دولت ممکن است مسئولیت نخستی برای OSH داشته باشد، در عمل چندین وزارت اغلب دارای مسئولیتی در این حوزه هستند. برای مثال، وزرای بهداشت، صنایع و آموزش و پرورش همگی دارای وظایفی مرتبط با OSH هستند و از اینرو باید

همکاری بین وزارتی در حوزه مربوطه داشته باشند. مکانیسم یا ساختار مشاوره OSH باید این نقش همکاری بین وزارتی را یکپارچه کند.

سیاست و تعهد دولت

مبنای اصولی برای برنامه ها و سیستم های OSH ملی، سیاست OSH ملی و تعهد دولت برای اجرای آن است. دولت ها نیاز است کاملاً متعهد به اجرای سیاست OSH ملی به عنوان مبنایی برای برنامه ها و سیستم های ملی باشند. این به معنای فراهم آوردن منابع کافی است تا اطمینان حاصل شود که سیستم OSH ملی به طور موثری عمل می کند.

قانونگذاری OSH

یک چارچوب قانونی چارچوبی از پایه های یک سیستم OSH ملی برای تشخیص سیاست OSH ملی می باشد. مهم است قانونگذاری OSH همه کارگران را در همه فعالیت های اقتصادی تحت پوشش قرار دهد و همچنین مسئولیت های کارمندان و حقوق و وظایف کارگران را تصریح کند. دادن وظایف به طراحان، سازنده ها، وارد کننده ها و عرضه کننده های محصولات و مواد، جنبه مهم دیگر قانون OSH مدرن محسوب می شود. چنین قانونی همچنین باید اطمینان دهد که همکاری ضروری در مورد موضوعات OSH بین کارفرمایان و کارگران در سطح شرکتی وجود دارد.

افراد ذیصلاح مرتبط با OSH

یکی از ساختارهای کلیدی برای ارتقای OSH در سطح ملی مقام یا مقامات دولتی مسئول OSH می باشند. چنین مقاماتی باید به عموم مردم شناخته شوند. معمولاً سازمان OSH دولتی مسئول تحکیم قانون اصلی OSH می باشد. همه مقامات دولتی مربوطه دیگر که نقشی اساسی در ارتقای OSH ایفا می کنند باید به همه افراد شناسانده شوند. همچنین مهم است که مکانیسمی برای اطمینان از هماهنگی میان این مقامات وجود داشته باشد. مقام اصلی OSH نیز باید از مشاوره های مناسب با سازمان های کارفرمایی و کارگری مربوطه اطمینان یابد.

سیستم های بازرسی و اطمینان از پذیرش OSH

اطمینان از قبول قانون OSH چالش مهمی برای همه کشورها به شمار می رود که چندین روش مورد نیاز می باشد که شامل تحکیم و خود پذیرشی می باشد. کار تحکیم به عهده هیئت بازرسان می باشد. بازرسان تخصص باارزشی را در مورد ریسک ها و چگونگی اجتناب از آن ها از طریق بازرسی و بررسی حوادث به دست می آورند و بنابراین در سطح مناسبی برای آموزش و ارائه توصیه عملی طبق معیارهای پیشگیری محسوب می گردند. همچنین بازرسان ممکن است وظیفه انجام بررسی های فنی قانونی را به عهده داشته باشند. چنین کارهایی می توانند به سازمان های خصوصی مانند شرکت های بیمه و شرکت های مربوطه واگذار گردد.

اطلاعات و آموزش

تدارک اطلاعات و آموزش پایه ای و تخصصی OSH ، عنصر کلیدی مهم دیگر یک سیستم OSH ملی محسوب می شود. چندین کانال باید برای این مقصود در نظر گرفته شوند. سازمان ها و بازرسان OSH دولتی می توانند قادر به فراهم آوردن این کار باشند، اما در عمل کارفرمایان و کارگران اغلب به منابع دیگری می نگرند تا چنین نیازهایی را برآورده کنند. این اطلاعات و آموزش ممکن است از مراکز اطلاعات ملی یا محلی و یا از موسسه های حرفه ای یا فراهم آورندگان خدمات اقتصادی فراهم آمده باشد، در عین حال همه کارفرمایان و کارگران باید دسترسی معقولی به آن داشته باشند. به منظور قبول قوانین حاکم بر آموزش توسط همه کارفرمایان، نیاز است شبکه ای از موسسات آموزشی ایجاد شود تا همه بخش های کشور را تحت پوشش قرار دهد.

مراکز اطلاعات OSH ملی ممکن است بخشی از خود مقامات ملی یا مستقل از آن ها باشند. اطلاعات علمی در مورد ریسک های OSH می بایست فراهم گردند. چنین مراکزی اغلب پایگاه های داده ای ملی را از مقالات OSH، تحقیق و اطلاعات دیگری که قبلا توسط کارفرمایان تهیه شده اند ایجاد می نمایند. خدمات اطلاعات تعاملی بیشتری مانند خدمات تحقیقی را می توان در نظر گرفت.

بیشتر موسسه های آموزشی اکنون دوره های عملی را در محدوده وسیعی از عناوین OSH چه در سطح ملی و چه در سطح محلی فراهم می آورند. برخی از شرکت های بزرگ نیز آموزش OSH تخصصی و عمومی را برای پرسنل خود فراهم می آورند و گهگاه چنین دوره های آموزشی برای افراد دیگری مانند پیمانکاران نیز ارائه می گردد تا آن ها را نیز ترغیب کنند.

خدمات OSH

موسسه های وابسته به OSH و خدمات جانبی در حال حاضر در بیشتر کشورها وجود دارند و حمایت باارزشی را برای اعضای خود در مورد موضوع OSH فراهم می آورند. اعضای آنها می بایست در حوزه های عمومی و تخصصی (OSH) شایستگی لازم را داشته باشند. به عنوان مثال، پزشکان متخصص طب کار، متخصصین بهداشت کار، یا متخصصین ایمنی و بهداشت عمومی در این موسسات مشغول فعالیت می باشند. اغلب چنین افرادی در یک یا چند موسسه محلی تخصص خود را در اختیار کارفرمایان، کارگران و افراد دیگر در سطح محلی قرار می دهند. آنها ممکن است توصیه هایی داشته باشند یا خدمات تخصصی مانند ارزیابی محیط کاری و نظارت بهداشتی کارگران قرار گرفته در معرض خطرات فیزیکی، شیمیایی یا بیولوژیکی را فراهم آورند. هزینه این خدمات می تواند به عهده بخش خصوصی باشد، اما مهم این است که هزینه ها معقول باشند به طوری که شرکت های کوچک هم بتوانند استطاعت پرداخت آن را داشته باشند.

جمع آوری و آنالیز داده ها در زمینه وضعیت OSH ملی

اطلاعات در مورد حوادث و بیماری ها و اطلاعات دیگر مرتبط با کار برای مشخص نمودن سیاست ها، اولویت ها و برنامه های OSH مورد نیاز هستند. به این دلیل، مکانیسم های مناسب برای مجموعه اطلاعات حوادث و بیماری های ناشی از کار ضروری هستند به طوری که ریسک های OSH را می توان توسط بخش ها، گروه های کارگری و انواع خطرات و کمک به فرموله کردن مقاصد و اهداف کوتاه و بلند مدت اولویت بندی کرد.

مجموعه چنین اطلاعاتی معمولاً بر مبنای قانون ملی می باشد که به کارفرمایان و افراد دیگری نیاز دارد تا حوادث و بیماری های ناشی از کار خاص و همچنین رخداد خطر را گزارش کنند. اگرچه جزئیات قوانین ملی در مورد گزارش حوادث و بیماری ها متفاوت است، اما عناصر اصولی یکسان باقی می ماند. چنین قانونی بخش مهم چارچوب قانونی ملی برای OSH به شمار می رود.

اطلاعات مناسب بعدی برای آنالیز وضعیت ملی شامل شیوع کار خطرناک، نتایج ارزیابی محیط کاری، نظارت بهداشتی کارگران و نتایج بازرسی ها و تحقیقات می باشد. اطلاعات در زمینه آموزش OSH مانند تعداد کارگران، ناظران و متخصصان آموزش دیده نیز برای ارزیابی ظرفیت OSH در سطح بنگاه های بسیار با ارزش است.

در کشور ما نیز تهیه یک بانک اطلاعاتی جامع در خصوص کلیه پارامترها و اطلاعات مربوط به ایمنی و بهداشت کار کاملاً ضروری بوده که براساس این پایگاه بتوان یک برنامه و طرح OSH ملی، ایجاد نمود.

افزایش آگاهی و ارتقای فرهنگ ایمنی

سطح آگاهی ایمنی و بهداشت در میان کارفرمایان و کارگران عامل مهمی در تضمین محیط های کاری ایمن و سالم محسوب می شود. بنابراین، ایجاد و ارتقای فرهنگ ایمنی به عنوان فرهنگ شرکتی، فرهنگ خانواده یا فرهنگ جامعه مهم است. پذیرش در حال رشدی وجود دارد که نشان می دهد که OSH، مرتبط با بیشتر جنبه های زندگی کاری می باشد و اکنون سازمان های زیادی مایلند از حوادث و بیماری های ناشی از کار پیشگیری کنند. سازمان های غیر دولتی نیز می توانند آگاهی OSH را در جامعه افزایش می دهند. رسانه ها،

رادیو و تلویزیون ملی می توانند در افزایش سطح آگاهی در میان بخش های بزرگ جامعه به طور موثری عمل کنند. چنین کارهایی باید شامل اختصاص دادن روزها یا هفته های ایمنی ملی، روزهای مبتنی بر صنعت، یا رویدادهای OSH ملی باشند و نیاز است به طور استراتژیک سازماندهی شوند تا اولویت های ملی و محلی را با انگیزه هایی مانند روز جهانی ایمنی و بهداشت کار (۲۸ آوریل) را بازتاب دهند.

موسسه های تحقیق OSH

همچنین مراکز تحقیق OSH بخش مهمی از سیستم های OSH ملی را تشکیل می دهند که روی عناوین فنی و علمی کار می کنند تا درک ریسک های خاصی را بهبود دهند. عناوین تحقیقی باید محدوده وسیعی از موضوعات فنی و موضوعات دیگری مانند انتشار اطلاعات مناسب و شیوه هایی برای ارتقای فرهنگ ایمنی را تحت پوشش قرار دهند. دانشگاه ها و دانشکده های فنی اغلب در چنین تحقیقاتی شرکت می کنند.

ارتباطات با طرح ها و موسسات بیمه صدمه کارگری

طرح های بیمه برای حوادث و بیماری های ناشی از کار نیاز است به طور مناسبی توسعه داده شوند تا همه کارگران را تحت پوشش داشته باشند و کارگرانی که از صدمات و بیماری ها رنج می برند را مورد حمایت قرار دهد. در حالیکه سیستم های OSH ملی روی سیاست های پیشگیری متمرکز می شوند، مهم است طرح های بیمه را به آن ها افزود یا ارتباط نزدیکی با آن ها برقرار کرد.

با این وجود، بدون توجه به عملکرد ملی مهم است کاملاً از داده های حادثه و بیماری موجود از طرح های بیمه برای پیشگیری استفاده کرد.

ارتباط مهم دیگری نیز بین طرح های بیمه و همچنین برنامه های پیشگیری، حمایت مالی از برنامه های پیشگیری می باشد. اگر طرح بیمه ای از کاهش تعداد حوادث و بیماری ها سود برد، منطقی است روی این موضوع هزینه شود. با داشتن این منطق، طرح های بیمه ای زیادی را می توان تهیه نمود که روی برنامه های پیشگیری از حوادث سرمایه گذاری کنند.

فصل پنجم

خلاصه بررسی برخی برنامه های OSH ملی اخیر:

استرالیا:

در ماه می ۲۰۰۲، وزارت فدرال اشتغال و روابط محیط کار این کشور، استراتژی ایمنی و بهداشت کار ملی را تصویب کرد که طی آن تعهد برای بهبود عملکرد ایمنی و بهداشت کار استرالیا را مطرح می ساخت و اهداف زیر را در برداشت:

۱. حفظ کاهش معنی دار و پیوسته در رویداد حوادث مهلک ناشی از کار با کاهش حداقل ۲۰ درصدی در سال ۲۰۱۲ و با کاهش ۱۰ درصدی در سال ۲۰۰۷؛ و کاهش شیوع حوادث ناشی از کار تا حداقل ۴۰ درصد در سال ۲۰۱۲ با کاهش ۲۰ درصدی در سال ۲۰۰۷

استراتژی مبنایی را برای مداخلات استراتژیک ملی مشخص می سازد که محیط کاری ایمن و سالم را ترویج می دهند و به میزان قابل توجهی تعداد صدمه به افراد را کم می کنند. پنج اولویت در این استراتژی شناخته شده اند تا بهبودی های OSH کوتاه و بلند مدت و همچنین تغییر فرهنگی طولانی مدتی را سبب شوند. این اولویت‌ها عبارتند از:

۱. ریسک های با شیوع و شدت بالا را کاهش دهند. با هدف قرار دادن خطرات، صدمه‌ها، و صنایع و شغل هایی که در آن ها شیوع صدمه یا تعداد مرگ و میرها خصوصا بالاست، بهبودی های قابل توجهی را می توان برای عملکرد OSH انجام داد؛
۲. ظرفیت کارگران را برای مدیریت موثر OSH توسعه داد. یک هدف آن است که انگیزه و توانایی کارفرمایان را برای مدیریت موثر ریسک ها بالا برد و همچنین ظرفیت کارگران را برای کار ایمن تر و مشارکت در مشاوره ها افزایش داد.
۳. از بیماری های ناشی از کار به طور موثرتری پیشگیری گردد.

۴. حذف خطرات در مرحله طراحی (محل کار، ماشین آلات و...) صورت گیرد. با این هدف آگاهی و مشاهده این روش در طرفین مختلف مانند طراحان، سازنده ها و عرضه کنندگان انجام می گیرد و به آن ها مهارت های عملی برای شناسایی عواقب طراحی و اطمینان از نتایج ایمن را می دهد؛
۵. افزایش ظرفیت و اهمیت دولت ها برای تأثیر نتایج OSH از دیگر اولویت ها می باشد.

برخی از نشانگرهای کلی موفقیت در اجرای این استراتژی عبارتند از:

- افراد دخیل در محل کار، OSH را به عنوان بخش یکپارچه عملیات تجاری تشخیص دهند. محیط های کاری که OSH را به عنوان بخشی از عملیات طبیعی خود می دانند و کارمندان را در این رابطه آگاه می سازند؛ بهتر قادر به کنترل ریسک در مکان کاری خود هستند؛
- ارتقای دانش برای OSH و مهارت ها در مکان های کاری و جامعه برای اطمینان از ظرفیت بهتر عملی کردن قوانین OSH کنونی و آینده مهم است؛
- دولت ها مداخلات OSH موثرتری را با شناسایی و کاربرد بهترین مداخلات عملکردی توسعه دهند که شامل بهترین آمیزه اطلاعات، کمک، قانونگذاری، پذیرش و تحکیم می باشد.
- تحقیق روی داده ها و ارزیابی ها، اطلاعات بهتر و بموقعی را برای دستیابی به اهداف ملی فراهم می آورند.

فنلاند:

در سال ۲۰۰۲، بعد از بحث با سازمان های کارفرمایان و کارگران، وزیر امور اجتماعی و بهداشت یک سیاست عملی را فراهم آورده است که تحت عنوان "روش دید صفر به حوادث"^۱ برای پیشگیری از حوادث ناشی از کار نامیده می شود. این کار منجر به آماده سازی برنامه پنج ساله ملی برای سال های ۲۰۰۱-۰۵ می شود که تحت عنوان "اولویت بندی ایمنی کار"^۲ نامیده می شود. هدف این برنامه پیشگیری از حادثه ناشی از کار بوده که به طور مشخصی تعداد شدت حوادث ناشی از کار را کاهش می دهد تا ظرفیت عملکردی و بهداشتی افراد را افزایش دهد و نتایج را بهبود دهد. ایده اصلی این برنامه ارتقای پذیرش استاندارد بالای فرهنگ ایمنی و روش "دید صفر" در همه بخش های زندگی کاری می باشد.

اصل ایمنی به عنوان عاملی از سودمندی در همه فعالیت های سازمان ها مورد توجه قرار گرفته است و برای شهرت و کارایی رقابت ملی و بین المللی شرکت ها استفاده می شوند. برنامه ملی برای پیشگیری از حوادث ناشی از کار بر اهمیت ایمنی کار به عنوان عنصر کلیدی در کیفیت زندگی کاری و رفاه شهروندان اشاره دارد. همچنین برنامه بهترین کیفیت زندگی کاری و رفاه شهروندان را معرفی می کند.

با توجه به مرگ حدود ۱۲۰ هزار نفر در سال های ۲۰۰۰ و ۲۰۰۱ در کشور فنلاند بر اثر حوادث ناشی از کار و پرداخت قریب به ۵۰۰ میلیون پوند به عنوان غرامت حوادث ناشی از کار در سال ۲۰۰۱ و ایجاد نگرانی های فزاینده از این آمار، دولت فنلاند این برنامه ملی را در

¹ Vision Zero approach to accidents

² Prioritizing occupational safety

قالب ۴ طرح اجرا نمود. این چهار طرح عبارت بودند از: طرح ارزیابی در معرض قرارگیری،

طرح ارزیابی ریسک بالا، طرح مدیریت ریسک و طرح آموزش و اطلاعات.

▪ هدف طرح ارزیابی در معرض قرار گیری، ارزیابی قرار گیری در معرض مواد

شیمیایی، فیزیکی و عوامل بیولوژیکی در محیط کار بود؛ و همچنین هدف آن بنا

نهادن روش ها و مدل هایی برای ارزیابی شرایط در معرض قرار گیری بوده است.

▪ هدف طرح ارزیابی ریسک بالا، پیشرفت برنامه های مدیریت ریسک برای

متخصصین و توسعه روش های ارزیابی ریسک برای بیماری های ناشی از کار

خصوصا بیماری پوستی و بیماری های دیگر با یک مکانیسم مشخص بوده است.

▪ هدف طرح مدیریت ریسک ، پیشرفت سلامتی در کار در تولید صنعتی و توسعه

تولید برای توسعه برنامه های مدیریت و ارزیابی ریسک برای متخصصین برای

ارتقای کاربرد فن آوری کنترل مبتنی بر تحقیق در صنعت و ارتقای کاربرد تجهیزات

حمایتی مناسب در سر کار می باشد.

▪ بالاخره، هدف طرح آموزش و اطلاعات ، پیشنهاد آموزش تخصصی در سلامتی

کاری برای ایجاد یک طرح محیط کاری برای کاربرد موسسات، مقامات و مصرف

کننده ها و توسعه آموزش در ارزیابی ریسک و توسعه شبکه داده ای در مورد

مدیریت ریسک می باشد.

هند:

در سال ۲۰۰۱ دولت هند یک گروه کاری را در زمینه ایمنی و بهداشت کار تحت سرپرستی دبیر وزارت کار ایجاد کرد. علت این کار عبارت بود از: بررسی سیستم موجود برای OSH؛ ارزیابی نقاط ضعف ها و پیشنهاد شیوه هایی برای بهبود آن؛ پیشنهاد شیوه هایی برای بهبود استانداردهای ایمنی کار برای بخش های بزرگی از نیروی کاری که تحت پوشش قانون کنونی نیستند؛ ارزیابی کارایی ساختار مدیریتی دولت های ایالتی؛ و پیشنهاد معیارهای ضروری برای اطمینان از ایمنی کار و بهداشت کارگران بخش کشاورزی و سازمان های غیر کشاورزی سازماندهی نشده.

گروه کاری به سه گروه فرعی - اقتصادی تقسیم شدند تا بخش معدن کاری، صنعتی و بخش های سازماندهی نشده را تحت پوشش قرار دهد و گزارش های این گروه های کاری به صورت گزارش پایانی در دسامبر ۲۰۰۳ تصویب شدند و حاوی پیش نویس سیاست ملی در مورد ایمنی، بهداشت و محیط کار می باشد. هدف اصولی این سیاست کاهش شیوع صدمات ناشی از کار، بیماری ها و مرگ و میر و حفظ منابع انسانی می باشد. گزارش گروه کاری در آغاز مشخص می سازد که سیاست نمی تواند تنها توسط دولت انجام شود بلکه بایستی طرفین اجتماعی را شامل شود که نیاز است با آن ها همکاری شود. این گزارش انعام می دارد که عدالت اجتماعی آن است شرایط کاری ایمن و سالم برای کارگران فراهم آید و آن ها برای رشد اقتصادی مهم هستند.

کره جنوبی:

در سال ۲۰۰۰، دولت جمهوری کره طرح استراتژیک پنج ساله را برای پیشگیری از بیماری و حادثه ناشی از کار آغاز نمود تا چالش های قرن بیست و یکم را مرتفع سازد. این طرح سه هدف را دنبال می کرد:

۱. کاهش حوادث ناشی از کار و افزایش بهداشت و سلامت کار
۲. افزایش آگاهی از ایمنی و بهداشت در میان کارگران و کارمندان برای ایجاد محیطی برای مشاهده بهتر قانون ایمنی و بهداشت.
۳. بنا نهادن مکانیسم پیشگیری برای همه افراد مرتبط و اطمینان از اینکه قوانین OSH بتواند عملکرد موثر خود را داشته باشد و خود مدیریتی OSH را در مکان کاری افزایش می دهد.

انگلستان:

در سال ۲۰۰۰ کشور انگلستان نیز یک برنامه ملی با عنوان «تجدید ایمنی و بهداشت کار» به تصویب رساند که هدف اصلی آن کاهش ۱۵ درصدی حوادث ناشی از کار طی یک برنامه ۴ ساله بود، اولویت‌های این طرح عبارت بودند از:

۱. کاهش خطرات با فراهم آوردن بیشترین پشتیبانی برای محیط‌های کاری با اندازه متوسط و کوچک؛
۲. بهبود سیستم OSH در محیط‌های کاری که با ایمنی و بهداشت موثر در سر کار همراه است؛
۳. ارتقای فرهنگ ایمنی و بهداشت در میان کارفرمایان و کارگران؛
۴. افزایش مداخلات دولتی و مشاوره خصوصی با اشتراک نقش‌ها در میان آن‌ها در زمینه OSH

فصل ششم

نتیجه‌گیری و آرایه راهکارهای پیشنهادی

راهکارها و راه حل‌های پیشنهادی جهت ارتقاء ایمنی و بهداشت کار کشور جمهوری اسلامی ایران:

۱- ادغام بخش‌ها و ادارات مرتبط با ایمنی و بهداشت کار سازمان‌ها و وزارتخانه‌های مختلف کشور و در نهایت تأسیس سازمان ملی ایمنی و بهداشت کار (وزارتخانه‌های کار و امور اجتماعی، بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، سازمان تأمین اجتماعی، سازمان حفاظت از محیط زیست و مؤسسه استاندارد کشور)

۲- تهیه یک نرم‌افزار و بانک اطلاعاتی ملی در خصوص اطلاعات مربوط به وضعیت نیروهای کار

کشور، حوادث و بیماری‌های ناشی از کار و به طور کلی تمامی داده‌های مرتبط با OSH

۳- طراحی و اجرای یک برنامه OSH ملی در قالب یک برنامه ۴ ساله و با همکاری تمامی سازمان‌ها، وزارتخانه‌ها و نهادهای مرتبط و با حمایت و پشتیبانی دولت و با هدف کاهش معنی‌دار آمار حوادث و بیماری‌های ناشی از کار